

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 39/11
25.05.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Veska Krstajića i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljene V.D, zbog krivičnog dela uvrede iz člana 170. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. br. 202/11 od 09.05.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Kragujevcu KŽ1 6122/10 od 12.01.2011. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. Zakonika o krivičnom postupku, dana 25.05.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA se kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. br. 202/11 od 09.05.2011. godine podignut protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Kragujevcu KŽ1 6122/10 od 12.01.2011. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Kragujevcu K 1414/10 od 01.11.2010. godine, okrivljena V.D. oglašena je krivom za krivično delo uvreda iz člana 170. stav 1. Krivičnog zakonika (KZ) i osuđena na novčanu kaznu u iznosu od 20.000,00 dinara koju je dužna da plati u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, s tim da će sud u slučaju neplaćanja kazne u ostavljenom roku, izrečenu novčanu kaznu zameniti kaznom zatvora tako što će za svakih započelih 1.000,00 dinara novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora. Istom presudom okrivljena je obavezana na plaćanje troškova krivičnog postupka, s tim da će o visini istih sud odlučiti posebnim rešenjem.

Apelacioni sud u Kragujevcu, presudom KŽ1 6122/10 od 12.01.2011. godine, povodom žalbe branioca okrivljene a po službenoj dužnosti preinačio je navedenu prvostepenu presudu Osnovnog suda u Kragujevcu i okrivljenu V.D, primenom člana 355. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP) oslobodio od optužbe za krivično delo uvreda iz člana 170. stav 1. KZ, te odlučio da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti, Ktz. br. 202/11 od 09.05.2011. godine, protiv navedene pravnosnažne presude Apelacionog suda u Kragujevcu, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i utvrdi da je Apelacioni sud u Kragujevcu učinio povredu krivičnog zakona u korist okrivljene donošenjem oslobađajuće presude prema njoj, na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP, u odnosu na krivično delo uvrede iz člana 170. stav 1. KZ.

Vrhovni kasacioni sud je postupio u smislu člana 422. stav 2. i 3. ZKP i u sednici veća, održanoj u odsutnosti obaveštenih Republičkog javnog tužioca, okrivljene i njenog branioca, adv. M.B, razmotrio spise ovog predmeta, sa pravnosnažnom presudom protiv koje je podnet zahtev pa je po oceni navoda zahteva našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

U zahtevu se ističe da je drugostepeni sud povredio krivični zakon u korist okrivljene kada je našao da delo za koje je optužena i oglašena krivom prvostepenom presudom nije krivično delo, stajući na stanovište da se ne radi o povredi časti privatnog tužioca, već o kletvi i da nije bilo omalovažavanja, nepoštovanja, ni poniženja niti potcenjivanja koje čine sadržaj krivičnog dela uvrede. Nasuprot tome, prema stanovištu iznetom u zahtevu za zaštitu zakonitosti, više puta izgovorene reči, upućene privatnom tužiocu od strane okrivljene: „Šuki, da Bog da ti unuče umrlo“ iako po suštini kletva, po sadržini se ne razlikuje od psovke koja nesporno predstavlja uvredu i takođe, predstavlja poniženje i potcenjivanje privatnog tužioca koji trpi kletvu kao verbalni napad na jednu od najdragocenijih vrednosti porodičnog čoveka – život njegovog unučeta. To je i čin omalovažavanja i vid poniženja privatnog tužioca koji u toj situaciji trpi psihološku, emotivnu i moralnu štetu izgovaranjem ovih kletvi od strane okrivljene i trpljenjem kletve, koja po intenzitetu prevazilazi prosečne uvrede i ukazuje na visok stepen moralne i psihološke brutalnosti izvršioca dela prema privatnom tužiocu.

Međutim, navodi i stavovi izloženi u zahtevu za zaštitu zakonitosti, po oceni Vrhovnog kasacionog suda, nisu osnovani.

Zaštitni objekt kod krivičnog dela uvrede je čast, kao skup svih vrednosti nekog lica (intelektualnih, karakternih, moralnih, fizičkih i drugih osobina i vrednosti) i ugled, kao odraz tih vrednosti u društvu, pa radnju izvršenja krivičnog dela u pitanju predstavlja svako postupanje kojim se napada bilo koja od tih vrednosti, njihovim poricanjem, omalovažavanjem ili potcenjivanjem, kojim radnjama se u suštini izražava nepoštovanje ili ponižavanje dostojanstva ličnosti. Pri tom, karakter tih radnji kao uvredljivih cení se sa stanovišta opšteusvojenih društvenih stavova i merila.

Shodno tome, pravilno je stanovište drugostepenog suda da radnja okrivljene koja je predmet optužbe nema obeležje krivičnog dela uvrede. Inkriminisane reči koje je okrivljena uputila privatnom tužiocu predstavljaju izjavu (kletvu) kojom izražava želju da se njemu bliskom licu dogodi zlo, dejstvom „božje sile“, i koja izjava nema vrednosni značaj sa stanovišta pojma časti i ugleda drugog lica. Po pravilnoj oceni drugostepenog suda, predmetna izjava objektivno nije mogla prouzrokovati kod privatnog tužioca osećanje omalovaženosti njegove ličnosti i takva izjava kod drugog lica kome je upućena eventualno može izazvati samo osećaj uznemirenosti, ljutnje ili besa, a kod sujevernih lica i straha od nastupanja zla koje je predmet izjave koja čini kletvu.

Nalazeći, iz iznetih razloga, da drugostepeni sud donoseći oslobađajuću presudu u smislu člana 355. tačka 1. ZKP (pošto je našao da delo okrivljene koje je predmet optužbe po zakonu nije krivično delo), nije učinio povredu krivičnog zakona na koju se ukazuje u zahtevu za zaštitu zakonitosti, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, 116/08), a primenom člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Predsednik veća-sudija,

Nataša Banjac, s.r.

Bata Cvetković, s.r.